

عنوان مقاله:

جایگاه امر به معروف و نهی از منکر در پیدایش برخی جنبش های شیعی در عراق عصر اموی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حیدر بابانسیب - استادیار و عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرنده و رباط کریم

مرضیه شیردل - دانشجوی دکتری معارف گرایش تاریخ و تمدن اسلامی

خلاصه مقاله:

پس از واقعه کربلا دو نوع مبارزه علیه حاکمان وقت صورت گرفت؛ یکی مبارزه منفی از سوی ائمه اطهار (ع) که وظیفه اصلی خود را احیای هویت دینی و زدودن بدعت ها از دین می دانستند. و در کنار آن، و دیگری مبارزه مسلحانه و قیام به سیف که عده ایاز شیعیان، آن را وظیفه خود دانستند و جنبش هایی چون قیام توابین، قیام مختار و قیام زید را پدید آوردند. در این جنبش ها عواملی همچون مبارزه با ظلم خلفا، اجرای عدالت و بازگشت به کتاب و سنت و رضایت اهل بیت (ع) محور دعوت مردم بوده است. در این مقاله با ارائه شواهد تاریخی و روایی به جایگاه و تاثیر امر به معروف و نهی از منکر در این جنبش ها پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

امر به معروف، نهی از منکر، زید بن علی، توابین، مختار ثقفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041532>

